

EUROOPAN PARLAMENTTI

2009 - 2014

Istuntoasiakirja

A7-0313/2010

8.11.2010

MIETINTÖ

asiakirjasta "Kohti uutta Euroopan energiastrategiaa kaudelle 2011–2020"
(2010/2108(INI))

Teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunta

Esittelijä: Lena Kolarska-Bobińska

SISÄLTÖ

Sivu

EUROOPAN PARLAMENTIN PÄÄTÖSLAUSELMAesitys **Error! Bookmark not defined.**

PERUSTELUT.....**Error! Bookmark not defined.**

KANSAINVÄLISEN KAUPAN VALIOKUNNAN LAUSUNTO **Error! Bookmark not defined.**

VALIOKUNNAN LOPULLISEN ÄÄNESTYKSEN TULO **Error! Bookmark not defined.**

EUROOPAN PARLAMENTIN PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS

asiakirjasta "Kohti uutta Euroopan energi strategiaa kaudelle 2011–2020" (2010/2108(INI))

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon 7. toukokuuta 2010 julkaistun komission tausta-asiakirjan "Kohti uutta Euroopan energi strategiaa kaudelle 2011–2020",
- ottaa huomioon 10. tammikuuta 2007 annetun komission tiedonannon Eurooppa-neuvostolle ja Euroopan parlamentille "Energiapolitiikka Euroopalle" (KOM(2007)0001) sekä 13. marraskuuta 2008 annetun komission tiedonannon Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle "Toinen strateginen energiakatsaus – Energian toimitusvarmuutta ja energia-alan solidaarisuutta koskeva EU:n toimintasuunnitelma" ja siihen liitetyt asiakirjat (KOM(2008)0781),
- ottaa huomioon toisesta strategisesta energiakatsauksesta 3. helmikuuta 2009 antamansa päätöslauselman¹,
- ottaa huomioon kolmannen energiapaketin, johon sisältyvät energia-alan sääntelyviranomaisten yhteistyöviraston perustamisesta 13. heinäkuuta 2009 annettu asetus (EY) N:o 713/2009, verkkoon pääsyä koskevista edellytyksistä rajat ylittävässä sähkön kaupassa ja asetuksen (EY) N:o 1228/2003 kumoamisesta 13. heinäkuuta 2009 annettu asetus (EY) N:o 714/2009, maakaasunsiirtoverkkoihin pääsyä koskevista edellytyksistä ja asetuksen (EY) N:o 1775/2005 kumoamisesta 13. heinäkuuta 2009 annettu asetus (EY) N:o 715/2009, sähkön sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä ja direktiivin 2003/54/EY kumoamisesta 13. heinäkuuta 2009 annettu direktiivi 2009/72/EY ("sähködirektiivi") sekä maakaasun sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä ja direktiivin 2003/55/EY kumoamisesta 13. heinäkuuta 2009 annettu direktiivi 2009/73/EY ("maakaasudirektiivi")²,
- ottaa huomioon EU:n energia- ja ilmastonmuutospaketin, johon sisältyvät päästönormien asettamisesta uusille henkilöautoille osana yhteisön kokonaisvaltaista lähestymistapaa kevyiden hyötyajoneuvojen hiilidioksidipäästöjen vähentämiseksi 23. huhtikuuta 2009 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 443/2009, uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käytön edistämisestä sekä direktiivien 2001/77/EY ja 2003/30/EY muuttamisesta ja myöhemmästä kumoamisesta 23. huhtikuuta 2009 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/28/EY, direktiivin 2003/87/EY muuttamisesta kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kauppaa koskevan yhteisön järjestelmän parantamiseksi ja laajentamiseksi 23. huhtikuuta 2009 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/29/EY, direktiivin 98/70/EY muuttamisesta bensiinin, dieselin ja kaasuöljyn laatuvaatimusten osalta sekä kasvihuonekaasupäästöjen seurantaan ja vähentämiseen tarkoitetun mekanismin käyttöönottamisen osalta, neuvoston direktiivin 1999/32/EY muuttamisesta sisävesialusten käyttämien polttoaineiden

¹ Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2009)0038.

² EUVL L 211, 14.8.2009, s. 1.

laatuvaatimusten osalta ja direktiivin 93/12/EY kumoamisesta 23. huhtikuuta 2009 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/30/EY, hiilidioksidin geologisesta varastoinnista ja neuvoston direktiivin 85/337/EY sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2000/60/EY, 2001/80/EY, 2004/35/EY, 2006/12/EY ja 2008/1/EY ja asetuksen (EY) N:o 1013/2006 muuttamisesta 23. huhtikuuta 2009 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/31/EY sekä jäsenvaltioiden pyrkimyksistä vähentää kasvihuonekaasupäästöjään yhteisön kasvihuonekaasupäästöjen vähentämissitoumusten täyttämiseksi vuoteen 2020 mennessä 23. huhtikuuta 2009 tehty Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 406/2009/EY¹,

- ottaa huomioon EU:n yhteisestä energiapolitiikasta 26. syyskuuta 2007 antamansa päätöslauselman²,
- ottaa huomioon 17. joulukuuta 1994 energiaperuskirjasta tehdyn sopimuksen (Energy Charter Treaty, ECT), jossa määritetään oikeudellinen kehys kansainväliselle energia-alan yhteistyölle, sekä siihen liitetyn siirtymäajan pöytäkirjaluonnoksen,
- ottaa huomioon yhteisön rahoitustukea energia-alan hankkeille koskevasta talouden elvytysohjelmasta (Euroopan energia-alan elvytysohjelma) 13. heinäkuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 663/2009³,
- ottaa huomioon 31. toukokuuta 2010 annetun komission tiedonannon "Yhteisön rahoitustukea energia-alan hankkeille koskeva talouden elvytysohjelma (asetuksen (EY) N:o 663/2009 muuttaminen)" (KOM(2010)0283),
- ottaa huomioon 7. lokakuuta 2009 annetun komission tiedonannon investoimisesta vähähiilisten teknologioiden kehittämiseen (SET-suunnitelma) (KOM(2009)0519) ja ottaa huomioon investoimisesta vähähiilisten teknologioiden kehittämiseen (SET-suunnitelma) 11. maaliskuuta 2010 antamansa päätöslauselman⁴,
- ottaa huomioon 4. toukokuuta 2010 annetun komission kertomuksen Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle Euroopan laajuisten energiaverkkojen toteuttamisesta vuosina 2007–2009 (KOM(2010)0203),
- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi toimista kaasunsaannin turvaamiseksi ja direktiivin 2004/67/EY kumoamisesta (KOM(2009)0363) (Vidal-Quadrasin mietintö),
- ottaa huomioon komission tiedonannon "Energiatehokkuuden toimintasuunnitelma: Mahdollisuuksien toteuttaminen" (KOM(2006)0545),
- ottaa huomioon 25. kesäkuuta 2010 annetun komission kertomuksen neuvostolle ja Euroopan parlamentille sähkön toimitusvarmuuden ja infrastruktuuri-investointien turvaamiseksi toteutettavien toimenpiteiden edistymisestä (KOM(2010)0330),

---

¹ EUVL L 140, 5.6.2009, s. 1.

² EUVL C 219 E, 28.8.2008, s. 206.

³ EUVL L 200, 31.7.2009, s. 31.

⁴ Hyväksytyt tekstit, P7_TA-PROV(2010)0064.

- ottaa huomioon 21. toukokuuta 2010 päivätyn ehdotuksen neuvoston päätelmiksi "Kohti uutta Euroopan energiastrategiaa kaudelle 2011–2020"¹,
  - ottaa huomioon energian loppukäytön tehokkuudesta ja energiapalveluista sekä neuvoston direktiivin 93/76/ETY kumoamisesta 5. huhtikuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/32/EY ("energiapalveludirektiivi")²,
  - ottaa huomioon hyötylämmön tarpeeseen perustuvan sähkön ja lämmön yhteistuotannon edistämisestä sisämarkkinoilla ja direktiivin 92/62/ETY muuttamisesta 11. helmikuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/8/EY ("yhteistuotantodirektiivi")³,
  - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 194 artiklan,
  - ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,
  - ottaa huomioon teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnan mietinnön sekä kansainvälisen kaupan valiokunnan lausunnon (A7-0313/2010),
- A. katsoo, että Lissabonin sopimus käynnisti unionin uuden aikakauden, jolloin tavoitteitamme ja strategioitamme sekä EU:n talousarviota on tarkistettava, jotta perussopimus voidaan panna täysimääräisesti täytäntöön,
- B. ottaa huomioon, että energiaa koskevan erityisen luvun sisällyttäminen Lissabonin sopimukseen merkitsee sitä, että kestävyys, toimitusvarmuus, verkkojen yhteenliitettävyyden ja solidaarisuuden perustuvien energia-aloitteiden kehittämiseksi on vahva oikeusperusta,
- C. panee merkille energialainsäädännön viivästyneen tai puutteellisen täytäntöönpanon ja energiastrategioiden koordinoimisen puuttumisen unionissa ja katsoo, että tilanne edellyttää komissiolta vahvaa johtajuutta tämän puutteen korjaamiseksi sekä jäsenvaltioiden tahdon ja tuen näkyvää ja vakuuttavaa osoittamista,
- D. katsoo, että Eurooppa on yhä riippuvaisempi etenkin fossiilisten polttoaineiden tuonnista ulkomaisista energialähteistä, ja katsoo, että riippuvuus öljystä on erityisen suurta ja se lisääntyy tulevaisuudessa, ja katsoo, että sen vuoksi EU:n energiapolitiikassa on oltava kansainvälinen ulottuvuus,
- E. katsoo, että elintaso ja taloudellinen kilpailukyky ovat riippuvaisia energian hinnasta ja saatavuudesta,
- F. katsoo, että EU:n energiapolitiikalla olisi autettava EU:ta noudattamaan sitoumustaan vähentää kasvihuonekaasujen päästöjä,
- G. katsoo, että seuraavan vuosikymmenen aikana tarvitaan suuria energiainvestointeja etenkin uusiin voimalaitoksiin, yhteenliittymiin ja verkkoihin, ja koska nämä investoinnit

---

¹ 9744/10.

² EUVL L 114, 27.4.2006, s. 64.

³ EUVL L 52, 21.2.2004, s. 50.

muuttavat energiavalikoimaa vieläkin pitemmällä aikavälillä, olisi ryhdyttävä toimiin sen varmistamiseksi, että ne edistävät siirtymistä kestäväan talouteen; katsoo, että tämä edellyttää rahoitusvälineiden uutta monipuolistamista edelleen tai mahdollisesti uusia markkinajärjestelyjä erityisesti energian suhteen eniten eristyksissä olevilla alueilla,

- H. ottaa huomioon, että EU:n 27 jäsenvaltiossa on suuret biomassavarat, joilla voidaan valmistaa merkittävä määrä toisen sukupolven biopolttoaineita,
- I. katsoo, että hiili on jatkossakin tärkeä primaarinen energianlähde sekä kansalaisten että talouden kannalta,
- J. katsoo, että energia-alan investoinnit ovat vahvasti pääomavaltaisia ja on luotava vakaa pitkän aikavälin sääntelykehys, jonka avulla yritykset voivat tehdä ympäristön ja talouden kannalta kestäviä investointipäätöksiä; katsoo, että tällöin olisi ehdottomasti vältettävä kilpailun vääristyminen,
- K. ottaa huomioon, että EU:n kunnianhimoinen pitkän aikavälin päästövähennystavoite olisi asetettava maailmanlaajuisen ilmastomuutoksen torjumista koskevan sopimuksen yhteydessä, jotta voidaan maksimoida EU:n myönteinen osallistuminen kansainvälisiin neuvotteluihin ja välttää hiilivuodon riskit ja Euroopan teollisuuden kilpailukyvyn heikentyminen,
- L. katsoo, että energiaverkkojen infrastruktuuria on rahoitettava ennen kaikkea energiamaksuin; katsoo kuitenkin, että EU:n rahoitusta ja tukea saatetaan tarvita silloin, kun markkinat eivät yksinään kykene rahoittamaan tällaisia investointeja, jotta voidaan perustaa asianmukaisesti toimivia verkkoja ja avata Euroopan energiamarkkinoita erityisesti vähiten kehittyneillä alueilla,
- M. katsoo, että rahoituskriisiä seurannut talouden laskusuhdanne on viivästyttänyt energia-alan investointeja; katsoo kuitenkin, että kriisi voi myös tarjota Euroopalle tilaisuuden uudistuksiin,
- N. katsoo, että kestävässä ja dynaamisessa taloudessa olisi pyrittävä erottamaan toisistaan talouskasvu ja energiankulutus etenkin parantamalla energiatehokkuutta tuotantoyksikköä kohti,
- O. ottaa huomioon, että komissio ilmoitti myös aikovansa arvioida maailmanlaajuisia kaasutilannetta vuonna 2009 ja määrittää puutteet tarkoituksena esittää kaasualan toimintasuunnitelma,

Johdanto Lissabonin sopimuksen täysimääräisen täytäntöönpanon varmistava strategia

1. panee tyytyväisenä merkille komission tausta-asiakirjan "Kohti uutta Euroopan energiastrategiaa kaudelle 2011–2020" ensimmäisenä askeleena kohti EU:n kattavaa energiapolitiikkaa osana Eurooppa 2020 -strategiaa;
2. katsoo, että mahdollisessa tulevassa strategiassa olisi pyrittävä saavuttamaan Lissabonin sopimuksen tavoitteet, joita ovat energian yhtenäismarkkinat, toimitusvarmuus, energiatehokkuus ja energiansäästöt, uusien ja uusiutuvien energiamuotojen kehittäminen

sekä energiaverkkojen kehittäminen; katsoo lisäksi, että strategialla olisi edistettävä edullisia energianhintoja kaikkien kuluttajien hyväksi, uusiutuvia energiamuotoja kestävässä energiantuotannossa sekä integroitujen, yhteentoimivien ja älykkäiden energiaverkkojen kehittämistä ja johdettava riippuvuuden vähentämiseen tuontienergiasta ja kotimaisen uusiutuvan energiantuotannon lisäämiseen siten, että samalla kilpailukyky ja kasvu sekä kasvihuonekaasupäästöjen väheneminen säilyvät;

3. korostaa, että ehdotettu strategia olisi toteutettava ennen kaikkea yhteisvastuun ja vastuullisuuden hengessä siten, että yhtäkään jäsenvaltiota ei jätetä jälkeen tai omilleen ja kaikki jäsenvaltiot ryhtyvät toimiin unionin yhteisen toimitusvarmuuden takaamiseksi; korostaa, että energiaa koskevan erityisen osaston sisällyttäminen perussopimukseen (SEUT-sopimuksen 194 artikla) oli tärkeää, koska se on vakaa oikeusperusta yhteisömenetelmän mukaisesti toteutettaville unionin toimille;
4. korostaa, että unioni tarvitsee pitkän aikavälin näkemyksen, joka koskee tehokasta ja kestävästä energiapolitiikkaa vuoteen 2050 asti, jonka ohjenuorana ovat unionin pitkän aikavälin päästövähennystavoitteet ja jota täydennetään täsmällisillä ja kattavilla lyhyen ja keskipitkän aikavälin toimintasuunnitelmilla, jotta voidaan auttaa näiden tavoitteiden saavuttamista;
5. kehottaa laatimaan suunnitelmia Euroopan energiayhteisöstä, johon sisältyy energiaverkkoja koskeva tehokas yhteistyö ja unionin rahoitus uudelle teknologialle; katsoo, että Euroopan energiayhteisön avulla olisi ensimmäisessä vaiheessa ilman Lissabonin sopimuksen tarkistamista päästävä eroon unionin energiapolitiikan hajanaisuudesta ja annettava unionille kansainvälistä painoarvoa unionin energiasuhteissa;

Energiamarkkinoiden toimivuuden varmistaminen

6. korostaa, että EU:n poliittisia tavoitteita ei voida saavuttaa saattamatta päätökseen Euroopan energia-alan sisämarkkinoita; katsoo, että tähän tulisi pyrkiä sellaisen selkeän oikeudellisen kehyksen pohjalta, jossa lainsäädäntö saatetaan tiukasti voimaan ja komissio on tarvittaessa aiempaa valmiimpi käynnistämään rikkomismenettelyjä jäsenvaltioita vastaan;
7. painottaa voimakkaasti, että nykyinen EU:n lainsäädäntö on pantava asianmukaisesti täytäntöön ja EU:n energiatavoitteet on saavutettava; korostaa, että kolmannen energiapaketin säännöt ja energiatehokkuuspaketti on pantava nopeasti ja tarkoin täytäntöön kaikissa jäsenvaltioissa;
8. kehottaa komissiota varmistamaan, että jäsenvaltiot ovat täydellisesti ja asianmukaisesti panneet täytäntöön ja saattaneet osaksi kansallista lainsäädäntöään nykyiset sisämarkkinadirektiivit, ja jos jäsenvaltiot eivät tehneet näin, harkitsemaan viimeisenä keinona nykyisten direktiivien keskeisten säännösten uudelleenlaadintaa asetusten muodossa, jotta varmistetaan suora täysimääräinen täytäntöönpano kaikkialla yhtenäismarkkinoilla;

9. katsoo, että on taattava Euroopan sähköntuotantorakenteisiin liittyvä toimitusvarmuus etenkin laatimalla teollisuuspolitiikkaa, jolla tuetaan pitkän aikavälin sijoituksia sähköntuotantoon unionin alueella;
10. katsoo, että energiamarkkinoiden sääntelyviranomaisten asemaa sekä kansallisten sääntelyviranomaisten, kilpailuviranomaisten ja komission välistä yhteistyötä olisi vahvistettava erityisesti kun on kyse vähittäis- ja tukkumarkkinoista; kehottaa komissiota tässä yhteydessä ryhtymään kaikkiin tarvittaviin toimiin sen varmistamiseksi, että energia-alan sääntelyviranomaisten yhteistyövirasto ja siirtoverkonhaltijoiden eurooppalainen verkosto voivat hoitaa tehtävänsä tehokkaasti; toteaa, että jos energia-alan sääntelyviranomaisten yhteistyöviraston ja siirtoverkonhaltijoiden eurooppalaisen verkoston toimivaltuudet osoittautuvat riittämättömiksi yhdentyneiden eurooppalaisten energiamarkkinoiden luomiseksi, niiden toimivaltuuksia on mahdollisesti muutettava; kehottaa komissiota ja energia-alan sääntelyviranomaisten yhteistyövirastoa kehittämään ehdotuksia, joiden tarkoituksena on vahvistaa sidosryhmien osallistumista;
11. korostaa tarvetta lisätä energian tukkumarkkinoiden avoimuutta ja parantaa niiden toimintaa kuluttajien hyväksi erityisesti energiamarkkinoilla kaupan olevien rahoitustuotteiden osalta ja korostaa tehokkaiden Euroopan laajuisten päiväkauppamarkkinoiden perustamisen merkitystä; panee tässä yhteydessä tyytyväisenä merkille komission ilmoituksen, että se aikoo antaa ehdotuksen energiamarkkinoiden avoimuudesta ja luotettavuudesta, ja kehottaa laatimaan tätä varten johdonmukaiset sääntelypuitteet;
12. katsoo, että kuluttajat voivat hyötyä kilpailun lisääntymisestä energiamarkkinoilla; korostaa tarvetta tukea kilpailua monipuolistamalla toimitusreittejä, energialähteitä ja markkinoiden toimijoita Euroopan markkinoilla ja painottaa, että on tärkeää kannustaa uusien liiketoimintamallien kehittämistä;
13. palauttaa mieliin komission vuonna 2005 tekemän alakohtaisen kyselyn; kehottaa käynnistämään energia-alan toisen kyselyn vuonna 2013;
14. pyytää komissiota järjestämään vuotuisen huippukokouksen, johon osallistuu kansallisten parlamenttien energia-asioista vastaavien valiokuntien edustajia ja Euroopan parlamentin jäseniä sekä EU:n energiapolitiikkaa, lainsäädäntöä ja muita asiaan liittyviä kysymyksiä käsittelevien sidosryhmien edustajia keskinäisen yhteisymmärryksen parantamiseksi; kannattaa myös ajatusta ajankohtaisiin energia-asioihin keskittyvästä Eurooppa-neuvoston kokouksesta, jossa olisi otettava huomioon parlamentin mietinnöt vuosien 2011–2020 energiastrategiasta ja energiatehokkuuden toimintasuunnitelmasta;

Uudenaikaisten integroitujen verkkojen tukeminen

15. korostaa voimakkaasti, että EU:n laajuisen uudenaikaisen ja älykkään sähkö- ja kaasuverkon kehittämisen viivästyminen vaarantaa EU:n kunnianhimoisen tavoitteen saavuttaa vuoteen 2020 mennessä energiaa ja ilmastoa koskevat niin kutsutut 20-20-20-tavoitteet ja vuodeksi 2050 asetetut valtion- ja hallitusten päämiesten sopimat tavoitteet, joiden avulla voidaan lisätä EU:n energiantoimitusten varmuutta; pitää sen vuoksi myönteisenä, että energiastrategiassa keskitytään älykkääseen ja uudenaikaiseen

infrastruktuuriin EU:n laajuisten uudenaikaisten integroitujen verkkojen rakentamista varten;

16. korostaa, että energian sisämarkkinat voidaan saattaa päätökseen vain yleiseurooppalaisen energiaverkon avulla, jossa ei oteta huomioon jäsenvaltioiden rajoja; pitää tarpeellisena kehittää ja panna täysin täytäntöön kiireesti perussopimuksen ja toissijaisen lainsäädännön mukaisia lainsäädäntöön ja rahoitukseen liittyviä mekanismeja, jotta voidaan toteuttaa viipymättä vielä tarvittavat toimet Euroopan laajuisten energiaverkkoyhteyksien aukkojen ja puutteiden korjaamiseksi; toteaa, että varmistamalla EU:n koko energiantuotannon optimaalisen käytön vähennetään tuonnin tarvetta;
17. kehottaa jäsenvaltioita antamaan komissiolle hyvissä ajoin ja kokonaisuudessaan energiainfrastruktuuriin liittyvien investointihankkeiden ilmoittamisesta annetun neuvoston asetuksen 617/2010 mukaiset tiedot, jotta voidaan laatia yhteenveto potentiaalisista kysynnän ja toimitusten aukkokohtista sekä investointien esteistä, odottaessa tuomioistuimen tuomiota asetuksen laillisuudesta, koska asetus olisi pitänyt hyväksyä perussopimuksen 194 artiklan mukaisessa yhteispäätösmenettelyssä;
18. katsoo, että Pohjanmeren offshore-verkkoa koskevasta komission suunnitelmasta olisi tultava muiden alueellisten aloitteiden, kuten Välimeren energiayhteistyötä ja Baltian yhteenliittämää koskevien hankkeiden, ohella yksi Euroopan superverkon kulmakivistä; kehottaa jäsenvaltioita ja komissiota varaamaan sen kehittämiseen tarvittavat resurssit;
19. korostaa, että verkon kymmenvuotista kehittämissuunnitelmaa (EU:n sähkö- ja kaasuverkkojen integroimiseksi) olisi lähennettävä tiiviimmin vuoden 2020 tavoitteisiin ja sitten toteutettava teknisenä ja menettelyllisenä perustana energiainfrastruktuuria koskevalle uudelle lainsäädännölle; panee merkille energia-alan sääntelyviranomaisten yhteistyöviraston roolin yhteisön laajuisten verkkokehityssuunnitelmien seurannassa; painottaa, että energiasaarekkeet on integroitava nopeasti eurooppalaiseen energiaverkkoon, myös kaasuverkkojen yhteenliittämien ja nesteytetyn maakaasun terminaalien avulla, koska siten pitäisi olla mahdollista poistaa joidenkin jäsenvaltioiden markkinoiden eristyneisyys ja lisätä niiden jäsenvaltioiden toimitusvarmuutta, jotka ovat nykyisin erittäin riippuvaisia harvoista EU:n ulkopuolisista maista;
20. korostaa tarvetta saada aikaan entistä kattavampi operaattoreiden välinen infrastruktuuriverkon hallintaa koskeva tiedonvaihto, jotta voidaan välttää tietoon liittyvän epäsymmetrian aiheuttama markkinoiden vääristyminen;
21. toistaa, että jos markkinoilla halutaan kannustaa investoimaan uuteen energiateknologian tutkimukseen ja kehitykseen, ne tarvitsevat sääntelypuitteet; korostaa tässä yhteydessä uudelleen EU-patentin tarvetta;
22. korostaa myös kiireellistä tarvetta kehittää ja uudistaa jakeluverkkoja, jotta ne voivat välittää suuremman määrän hajautettua energiaa;
23. uskoo, että nykyinen Euroopan laajuisia energiaverkkoja koskeva ohjelma on ollut tehoton eikä sen avulla ole edistetty tehokkaasti jäsenvaltioiden välisten yhteenliittämien rakentamista ja että sitä on mukautettava ilmasto- ja energiapaketissa ja kolmannessa sisämarkkinapakettissa asetettujen tavoitteiden saavuttamiseksi; uskoo lisäksi, että

ehdotetussa energiainfrastruktuuripaketissa ja Euroopan laajuisten energiaverkkojen korvaamisessa olisi näin ollen

- a) arvioitava energiainfrastruktuurin rakennuslupien ongelmaa ja arvioitava eri lähestymistapoja byrokratian poistamiseksi, lyhennettävä hyväksymisprosesseja ja käsiteltävä kansalaisten huolen aiheita;
- b) määritettävä ja tuettava ensisijaisia hankkeita ja asetettava perusteita, jotta yksilöidään energian sisämarkkinoiden kehittämiseen tarvittavat tärkeimmät investoinnit ottaen huomioon hankkeiden vaikutus toimitusvarmuuteen, tarve tehostaa kilpailua ja saavuttaa pitkällä aikavälillä kestävät energiatavoitteet sekä parantaa sosiaalista ja alueellista yhteenkuuluvuutta;
- c) annettava jäsenvaltioille energiainfrastruktuurin julkista ja EU:n rahoitusta koskevat selkeät ehdot ja suuntaviivat;
- d) laajennettava rahoitustukea, Euroopan investointipankin ja muiden rahoitusväittäjien myöntämä rahoitus mukaan luettuina, hankkeiden toteutusvaiheeseen markkinahäiriöiden korjaamiseksi;
- e) luotava rajatylittävä malli kustannusten jakamista varten, erityisesti kun on kyse infrastruktuurin ja uusiutuvien energialähteiden koordinoitusta kehittämisestä, nykyisten onnistuneiden mallien mukaisesti;
- f) arvioitava, voidaanko infrastruktuuriin tehtäviä investointeja nopeuttaa tulevaisuudessa järjestämällä EU:n kannalta tärkeistä infrastruktuurihankkeista tarjouskilpailuja;

Energiapolitiikan rahoitus

24. katsoo, että uudessa monivuotisessa rahoituskehyksessä olisi otettava huomioon EU:n ensisijaiset poliittiset tavoitteet siten kuin ne on esitetty Eurooppa 2020 -strategiassa, ottaen huomioon toisen strategisen energiakatsauksen tulokset ja ensisijaiset tavoitteet, mikä merkitsee, että talousarviosta olisi osoitettava aiempaa merkittävästi suurempi osuus energiapolitiikkaan, myös nykyaikaiseen ja älykkääseen energiainfrastruktuuriin, energiatehokkuuteen, uusituvan energian hankkeisiin ja uuden energiateknologian tutkimukseen, kehittämiseen ja käyttöönottoon;
25. katsoo, että nykyaikainen EU:n laajuinen sähköverkko on keskeisessä asemassa pyrittäessä saavuttamaan tavoite, jonka mukaan uusiutuvien energialähteiden osuus on 20 prosenttia; vaatii siksi komissiota kehittämään sopivan kannustinjärjestelmän voimalaitosinvestoinneille tietyillä alueilla, jotta voidaan saavuttaa optimaalinen taloudellinen vaikutus ja välttää tehottomia verkkoinvestointeja; toteaa tässä yhteydessä, että yleisessä strategiassa on otettava huomioon koko energiajärjestelmä tuottajista kuluttajiin;
26. pyytää komissiota ehdottamaan strategiaa, jolla parannetaan lämmitysmarkkinoiden tehokkuutta, jotta voidaan tukea kaukolämmön ja kaukojäähdytyksen kaltaisia tehokkaita paikallisia infrastruktuureja, jotka auttavat integroitujen ratkaisujen kehittämistä sähkön ja

lämmön yhteistuotantoon ja uusiutuvien energialähteiden tehokkaaseen käyttöön perustuvaan lämmityksen-, jäähdytyksen- ja sähköntuotantoon;

27. uskoo, että innovatiiviset rahoitusvälineet (kuten julkisten pankkien riskinjakojärjestelyt ja lainajärjestelmät) voisivat toimia tärkeänä välineenä tuettaessa investointeja energiainfrastruktuuriin ja energiatehokkuuteen sekä uusiutuvan energian hankkeisiin ja tutkimukseen ja uuden energiateknologian soveltamiseen pyrittäessä tukemaan siirtymistä kestäväan talouteen; kehottaa komissiota näin ollen täydentämään tai korvaamaan yhä useammin perinteiset lainat näillä järjestelmillä ja kannustamaan jäsenvaltioita käyttämään tällaisia innovatiivisia rahoitusvälineitä; kiinnittää tässä yhteydessä huomiota vastaavista välineistä saatuihin myönteisiin kokemuksiin; tukee voimakkaasti ehdotusta käyttää EU:n budjettivaroja lainatakuina, joilla rohkaistaan yksityisiä ja julkisia investointeja;
28. katsoo sen mukaisesti, mitä myös komissio korostaa Eurooppa 2020 -strategiassa, että EU:n pitäisi siirtää verotuksen painopistettä ympäristölle haitallisen toiminnan verotukseen; kehottaa komissiota näin ollen tarkistamaan energiaverodirektiiviä;
29. pitää tärkeänä, että tulevaisuudessa energiainvestointien rahoituksessa keskitytään hankkeisiin, joiden avulla luodaan mahdollisimman paljon uusia työpaikkoja;
30. korostaa, että osa jäsenvaltioista saattaa tarvita unionilta jonkin verran tukea infrastruktuuriin tehtäviin suuriin investointeihin, myös sähköverkkoihin ja toimitusverkkoihin, erityisesti energiantoimitusten turvaamiseksi ja ilmasto- ja ympäristötavoitteiden saavuttamiseksi, siinä tapauksessa, että markkinat eivät pysty sitä yksin tarjoamaan;
31. korostaa, että markkinoiden yhdentyminen edellyttää käytössä olevien verkkojen parempaa hyödyntämistä, joka perustuu markkinajärjestelyjen rajatylittävään yhdenmukaistamiseen ja yhteenliittymien Euroopan laajuisten yhtenäisten hallintajärjestelmien kehittämiseen;
32. katsoo, että huomattavien kielteisten sosioekonomisten vaikutusten välttämiseksi sellaisilla EU:n alueilla, joilla hiilikaivostoiminta on edelleen tärkeä työllistäjä, EU:n pitäisi antaa jäsenvaltioille mahdollisuus jatkaa hiilikaivostoiminnan tukemista vuoteen 2021 asti; katsoo, että kaikki asiaa koskevat rajoitukset etenkin vuoden 2014 jälkeen aiheuttaisivat väistämättä köyhyyttä ja työttömyyttä sekä muita kielteisiä sosiaalisia vaikutuksia;
33. panee merkille, että energia-alan sääntelyviranomaisten yhteistyövirasto on vastuussa sen varmistamisesta, että kansalliset sähköverkkoyhtiöiden kehittämissuunnitelmat ovat verkon kymmenvuotisen kehittämissuunnitelman mukaisia;
34. korostaa, että monet uudemmat jäsenvaltiot ovat erityisen alttiita energian ulkoisille toimituskatkoksille ja tarvitsevat unionin erityistä tukea energian vakaan toimitusvarmuuden varmistamiseen;
35. suhtautuu myönteisesti älykkäisiin siirtoverkkoihin keskittyvän asiantuntijaryhmän perustamiseen komissiossa ja suosittelee, että kyseinen ryhmä ottaa työssään

asianmukaisesti huomioon kaikkien sidosryhmien lausunnot; pyytää komissiota tiedottamaan parlamentille säännöllisesti työryhmän työn edistymisestä; korostaa, että komission olisi työryhmän johtopäätösten perusteella varmistettava älykkäitä verkkoja koskeva suotuista EU:n sääntelykehys, joka tarjoaa verkko-operaattoreille asianmukaisia kannustimia investoida toimintansa tehostamiseen ja jossa määritetään älykkäiden verkkojen kehittämistä koskevat EU:n yhteiset normit ja siten autetaan siirtymistä kestäväan talouteen; tukee lisäksi innovatiivista viestintää, automaatiota ja verkonvalvontateknologiaa koskevia pilottihankkeita; palauttaa mieliin direktiivin 2009/72/EY ja 2009/73/EY älykkäitä mittausjärjestelmiä koskeva säännökset;

36. tukee pilottihankkeita älykkäiden mittausjärjestelmien käyttöönottamiseksi – esimerkiksi SET-suunnitelmaan kuuluvat niin kutsutut älykkäät kaupungit – mikäli kuluttajien ja vähätuloisten käyttäjien suojelusta ja yksityisyyden suojasta huolehditaan;
37. pyytää komissiota laatimaan vuoden 2011 loppuun mennessä analyysin koko maailman ja EU:n kaasumarkkinoiden tulevaisuudesta, mukaan lukien arvioinnit jo suunniteltujen kaasuinfrastruktuurihankkeiden (kuten eteläisen käytävän yhteydessä kehitetyt hankkeet) ja uusien nesteytetyn maakaasun terminaalien vaikutuksista, liuskekaasun mahdollisen kehittämisen vaikutuksista Yhdysvaltojen kaasumarkkinoihin (erityisesti nesteytetyn maakaasun tuontitarpeeseen) sekä sellaisista tulevista vaikutuksista kaasun toimitusvarmuuteen ja hintoihin, joita liuskekaasun mahdollisesta kehittämisestä EU:ssa aiheutuu; katsoo, että analyysissa on otettava huomioon ja käytettävä lähtökohtana infrastruktuurien tämänhetkistä tilannetta ja EU:n vuodeksi 2020 asettamia hiilidioksiditavoitteita; korostaa, että kaikkia asiaan liittyviä sidosryhmiä olisi kuultava;

EU:n energiatehokkuuspotentiaalin ja uusiutuvan energian potentiaalin hyödyntäminen entistä paremmin

38. katsoo, että energiatehokkuuden ja energiansäästön olisi oltava kaikkien tulevien strategioiden ensisijaisia tavoitteita, koska näin saadaan kustannustehokkaasti vähennettyä EU:n energiariippuvuutta, torjutaan ilmastonmuutosta, luodaan työpaikkoja ja taloudellista kilpailukykyä ja tasapainotetaan energiahintojen nousua ja siten vähennetään energiaköyhyyttä; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita asettamaan energiatehokkuuden EU:n asialistan kärkisijoille ja kehottaa nopeuttamaan nykyisen lainsäädännön täytäntöönpanoa ja vaatii komissiota hyväksymään ajoissa kunnianhimoisen energiatehokkuuden toimintasuunnitelman; katsoo siksi, että suunnitelma olisi pantava täytäntöön siten, että otetaan huomioon joissakin jäsenvaltioissa jo toteutetut toimet;
39. panee tyytyväisenä merkille energiatehokkuuden toimintasuunnitelman tarkistamisen; kehottaa komissiota ottamaan parlamentin kannan huomioon;
40. korostaa, että TVT:llä voi ja pitäisi olla merkittävä asema kotitalouksien, liikenteen, energiatuotannon ja teollisuuden vastuullisen energiankäytön edistämisessä; katsoo, että älykkäät sähkömittarit, tehokas valaistus, tietotekniikan etäresurssipalvelut ja hajautettu ohjelmistotekniikka voivat muuttaa energian käyttötottumuksia;

41. katsoo, että energiatehokkuudessa ja energiansäästöissä olisi keskityttävä myös energian toimitus- ja kysyntäketjuun kokonaisuudessaan, mukaan lukien energian muunto, siirrot, jakelu ja toimitukset, sekä teollisuuden ja kotitalouksien kulutukseen;
42. tukee asianmukaisesti toimivien energiapalvelumarkkinoiden kehittämistä ja uusien markkinamekanismien käyttöönottoa energiatehokkuuden parantamiseksi keinona lisätä EU:n talouden kilpailukykyä;
43. uskoo lisäksi, että on keskityttävä energiaa kuluttavien tuotteiden energiatehokkuuteen; kannustaa komissiota panemaan ekologista suunnittelua koskevan direktiivin täydellisesti täytäntöön esimerkiksi sisällyttämällä siihen enemmän tuotteita ja soveltamalla dynaamista normien asettamista varmistaakseen, että asetettavat tavoitteet ovat kunnianhimoisia ja että niitä päivitetään säännöllisesti;
44. kehottaa komissiota esittämään arvioinnin nykyisen lainsäädännön täytäntöönpanosta; katsoo, että jos arvioinnissa käy ilmi, että koko energiatehokkuusstrategian täytäntöönpano ei ole tyydyttävää ja EU:n ei siksi ennusteta saavuttavan vuoden 2020 energiatehokkuustavoitteitaan, energiatehokkuuden toimintasuunnitelmaan olisi sisällytettävä komission antama sitoumus esittää jäsenvaltioille uusia EU:n toimia, kuten yksilöllisiä energiatehokkuustavoitteita, jotka vastaavat vähintään 20 prosentin energiansäästöä EU:n tasolla Eurooppa 2020 -strategian yleistavoitteiden mukaisesti ja joissa otetaan huomioon erilaiset lähtötilanteet ja kansalliset olosuhteet, sekä kunkin jäsenvaltion energiatehokkuuden toimintasuunnitelman etukäteishyväksyntää; katsoo, että tällaisten lisätoimien on osoitettava olevan tarpeellisia, oikeudenmukaisia ja mitattavissa olevia ja niillä on oltava tehokas ja välitön vaikutus kansallisten energiatehokkuuden toimintasuunnitelmien täytäntöönpanoon; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita sopimaan yhteisistä menetelmistä, joilla määritetään kansalliset energiatehokkuus- ja säästötavoitteet sekä seurataan näiden tavoitteiden saavuttamista;
45. tukee energiapolitiikan ja energiatehokkuuden alalla monitasoista, hajautettua lähestymistapaa, kaupunginjohtajien sopimus ja älykkäitä kaupunkeja koskevan aloitteen edelleen kehittäminen mukaan luettuina; korostaa uskottavan rahoituksen tarvetta, alhaalta ylös suuntautuvat hankkeet ja kaupunkien ja alueiden osallistuminen mukaan luettuina; korostaa, että tulevan koheesipolitiikan ja sen varojen käytön sovittaminen yhteen Eurooppa 2020 -strategian kanssa saisi aikaan ratkaisevan täytäntöönpanomekanismin, joka tuo älykästä ja kestävästä kasvua jäsenvaltioille ja alueille;
46. katsoo, että Eurooppa on jäämässä jälkeen kansainvälisistä kumppaneistaan bioenergian teknologian täyden potentiaalin kehittämisessä; kannustaa komissiota ja jäsenvaltioita laatimaan luonnoksen monialaisesta biomassapolitiikasta, jonka avulla luodaan kestävä markkinat maa- ja metsätaloudesta ja maatalousjätteestä peräisin olevalle biomassalle ja samalla estetään päästöjen kasvu ja luonnon monimuotoisuuden menettäminen; toteaa, että nyt on käytettävissä kestävä toisen sukupolven teknologiaa; pyytää komissiota ehdottamaan toimintapuitteita ja puoltaa toisen sukupolven biopolttoaineiden käyttöönoton entistä suurempaa edistämistä Euroopassa;
47. kehottaa komissiota analysoimaan jäsenvaltioiden laatimia kansallisia uusiutuvan energian toimintasuunnitelmia; pyytää komissiota ryhtymään toimiin ja auttamaan tarvittaessa tiettyjä jäsenvaltioita niiden suunnitelmien parantamisessa sekä käyttämään kaikkia

toimivaltuuksiaan varmistaakseen, että jäsenvaltiot noudattavat oikeudellista velvoitettaan saavuttaa kansalliset tavoitteensa; tähdentää direktiivissä tarkoitettujen yhteistyömekanismien merkitystä, sillä ne auttavat jäsenvaltioita saavuttamaan tavoitteensa; kehottaa lisäksi komissiota perustamaan toimivaltaisten kansallisten elinten yhteistyöfoorumia, joilla helpotetaan uusiutuvaan energiaan liittyvää tietojenvaihtoa ja parhaiden käytänteiden määrittelyä;

48. antaa tunnustuksen pumppuvoimalaitosten tärkeälle tehtävälle tehokkaana, luotettavana ja ympäristöystävällisenä voimanlähteenä lisä- ja tasapainotuspalveluissa;
49. katsoo, että uusiutuvan energian käytön tehokkuuden varmistamiseksi olisi käytettävä uusiutuvista energianlähteistä annetussa direktiivissä säädettyjä joustomekanismeja ja verkkoyhteyksien ehtoja olisi harmonisoitava, jotta taataan yhdenmukaiset edulliset ehdot uusiutuvalla energialle (esim. verkkoyhteyksien kustannusten maksaminen tariffeissa); uskoo, että keskipitkällä aikavälillä voitaisiin luoda alueellisia uusiutuvien energialähteiden markkinaryhmittymiä;
50. toivoo, että uusiutuvia energialähteitä voitaisiin ottaa käyttöön entistä tehokkaammin EU:ssa pyrkien pitkällä aikavälillä uusiutuvaa energiaa edistävän EU:n laajuisen yhteisen kannustinjärjestelmän käyttöönottoon, jonka avulla tietyn tyyppisiä uusiutuvia energialähteitä voitaisiin hyödyntää niissä EU:n osissa, joissa ne ovat tehokkaimpia, ja laskea siten tukien kustannuksia ja kohdistaa rahoitus tehokkaasti; katsoo, että pitkällä aikavälillä uusiutuvan energian olisi oltava osa asianmukaisesti toimivia ja integroituja EU:n energian sisämarkkinoita;
51. katsoo, että olisi kehitettävä keskipitkän aikavälin suunnitelma, jotta voidaan pohtia avainseikkoja, jotka liittyvät uusiutuvan energian ottamiseen olennaiseksi osaksi markkinoita; korostaa tähän liittyen, että yhteensovittamisen on oltava hyvin valmisteltua, jotta vältetään häiriöt nykyisillä kansallisilla markkinoilla; katsoo, että yhdenmukaistetun tukijärjestelmän edellytykset ovat hyvin toimivat ja vääristymättömät energian sisämarkkinat, joilla on tasapuoliset toimintaedellytykset; katsoo, että kaiken uuden toiminnan on perustuttava näille tukimekanismeille, jotka ovat osoittautuneet tehokkaiksi tavoitteet saavuttamalla ja samalla taanneet laajan maantieteellisen ja teknologisen moninaisuuden ja turvanneet investoijien luottamuksen;
52. ottaa huomioon ilmasto- ja energiapaketissa hiilikäyttöisten voimaloiden rakentamiselle asetetut rajoitukset ja kehottaa painokkaasti komissiota antamaan lainsäädäntöä, jolla helpotetaan sellaisten hiilivoimaloiden rakentamista, joiden nimellishyötysuhde on yli 50 prosenttia;
53. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita sisällyttämään kansallisiin energiatehokkuuden toimintasuunnitelmiinsa energiatehokkuutta koskevia rahoitus- ja finanssipoliittisia välineitä (erityisesti rakennusten parannusten suhteen) ja pitämään energiatehokkuutta ja energiainfrastruktuuria ensisijaisena seikkana tulevassa monivuotisessa rahoituskehityksessä; katsoo, että rahoitusvarojen tehokas käyttäminen – kuten yksityistä pääomaa tarjoavat vihreän infrastruktuurin pankit ja EU:n varojen vaivaton saanti ja kohdistettu osoittaminen – on ratkaisevaa tarjottaessa EU:n varoja energiatehokkuuden parantamiseen;

Energian toimitusvarmuuden turvaaminen

54. uskoo, että komission olisi varmistettava yhteistyössä Euroopan ulkosuhdehallinnon kanssa, että unioni puhuu yhdellä äänellä ulkoisista energia-asioista; katsoo lisäksi, että EU:n olisi käytettävä uusia toimivaltuuksiaan määritelläkseen aktiivisesti yhteistyötä kolmansien maiden kanssa ilmastomuutoksen lieventämisen ja ympäristönsuojelun alalla;
55. katsoo, että EU:n on varmistettava, että sen energiapolitiikalla on vahva ja johdonmukainen kansainvälinen ulottuvuus, ja sisällytettävä energia-ala ulkoiseen toimintaansa; katsoo, että unionin Euroopan unionin yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan olisi annettava voimakas tuki EU:n energiapolitiikalle, jotta voidaan parantaa energiavarmuutta;
56. katsoo, että painopisteen olisi lyhyellä aikavälillä oltava strategisen energiainfrastruktuurin suunnittelussa ja yhteyksien laajentamisessa keskeisiin toimittajiin ja kauttakulkumaihin; katsoo kuitenkin, että tehokkain ja kestävin ratkaisu pitkällä aikavälillä saavutetaan energiatehokkuuden avulla ja energiansäästötoimilla sekä käyttämällä omia energialähteitä;
57. katsoo, että kaikkia Euroopan unionin alueelle ulottuvia ulkoisia putkistoja ja muita energiaverkkoja olisi hallinnoitava avoimin hallitustenvälisin sopimuksin ja niihin olisi sovellettava sisämarkkinasääntöjä, myös kolmansien osapuolten pääsyä ja määräpaikkaa, käytön valvontaa ja ruuhkien hallintaa ja sopimusten kestoa koskevia sääntöjä sekä ota tai maksa -lausekkeita; kehottaa komissiota varmistamaan, että nykyisissä ja tulevaisuudessa putkistoja koskevissa ja kaupallisissa sopimuksissa noudatetaan EU:n energia-alan säännöstöä, ja ryhtymään tarvittaessa toimenpiteisiin;
58. katsoo, että EU:n pitäisi noudattaa lainsäädännön kirjainta ja valvoa sen noudattamista energiaa koskevan yhteisvastuun hengessä ja kunnioittaen kilpailua ja yhtenäismarkkinoita koskevia sääntöjä, eikä se saisi taipua yksittäisten eurooppalaisten maiden ja etenkin kaasua unionin markkinoille tuovien maiden omien etujen edessä;
59. kehottaa laajentamaan energiayhteisöä edelleen ottamalla sen jäseniksi lisää EU:n naapurivaltioita, erityisesti itäisiä kumppanuuksia; korostaa, että komission olisi varmistettava, että energiayhteisön jäsenet panevat EU:n energia-alan säännöt ajoissa ja täysimääräisesti täytäntöön, etenkin myöntämällä EU:n varoja sillä ehdolla, että perussopimusten määräyksiä noudatetaan;
60. katsoo, että kussakin naapurivaltion kanssa tehtävässä sopimuksessa olisi vahvistettava energiaa koskevaa lukua, joka kattaa poliittisen ja teknologisen yhteistyön, erityisesti tehostamalla energiatehokkuusohjelmia ja sisämarkkinasääntöjä; katsoo, että neuvoston olisi annettava komissiolle valtuudet aloittaa neuvottelut nykyisten energia-alan yhteisymmärryspöytäkirjojen muuttamiseksi oikeudellisesti sitoviksi teksteiksi; toteaa, että ihmisoikeuksien kunnioittamisen ja sosiaalisen ulottuvuuden on oltava osa energiavuoropuhelua;
61. kehottaa komissiota tehostamaan kauppasopimusten avulla turvallisuutta ja energiatehokkuutta koskevien EU:n vaatimusten täyttämistä tuonti- ja vientienergian

tuotannon, toimittamisen, siirron, varastoinnin ja jalostamisen yhteydessä, ja tekemään WTO:n puitteissa aloitteen, joka koskee turvallisten ja uusiutuvien energianlähteiden ja uuden innovatiivisen energiateknologian avointa ja reilua kauppaa edistävien maailmanlaajuisten normien käyttöönottoa;

62. panee tyytyväisenä merkille, että Venäjä osallistuu energiaperuskirjaa käsittelevän konferenssin kokouksiin; kehottaa komissiota laajentamaan energiaperuskirjan soveltamista useampiin maihin ja pyrkimään energiaperuskirjaa käsittelevässä konferenssissa neuvotteluratkaisuun, jonka myötä Venäjä hyväksyy kokonaisuudessaan energiaperuskirjan periaatteet ja siihen liitetyt pöytäkirjat; korostaa kuitenkin, että sopimuksen olisi oltava täysin EU:n energian sisämarkkinoiden sääntöjen mukainen; korostaa lisäksi, että energian olisi pysyttävä Venäjän kanssa tehtävän kumppanuus- ja yhteistyösopimusta seuraavan uuden sopimuksen keskiössä ja että tämän uuden sopimuksen tulisi toimia oppaana ja perustana yksittäisten jäsenvaltioiden ja Venäjän välisten suhteiden yhdenmukaisuudelle ja johdonmukaisuudelle;
63. kehottaa komissiota ja neuvostoa toimimaan tiiviisti NATO:n kanssa, jotta varmistetaan EU:n ja NATO:n energiatoimitusvarmuusstrategioiden johdonmukaisuus;
64. pyytää komissiota varmistamaan, että kaasun toimitusvarmuutta koskeva asetus pannaan asianmukaisesti täytäntöön asetuksen tultua voimaan;
65. kehottaa komissiota ja asianomaisia jäsenvaltioita jatkamaan EU:n eteläisen kaasulinjan ja erityisesti Nabucco-hankkeen rakentamista, koska sen avulla voitaisiin parantaa huomattavasti kaasun toimitusvarmuutta Euroopan unionissa; pyytää komissiota raportoimaan parlamentille ja Eurooppa-neuvostolle tämän prosessin etenemisestä;
66. kehottaa käynnistämään erityisen energia-alan vuoropuhelun Kaspianmeren alueen maiden kanssa ja ilmaisee tyytyväisyytensä Kaspianmeren kehitysyrityksen toimintaan; tukee tässä yhteydessä vuoropuhelua EU:n Mustanmeren alueen strategiasta ja korostaa kaikkien energiakysymysten merkitystä EU:n ja kyseisen alueen välisessä vuoropuhelussa;
67. ehdottaa komissiota ja jäsenvaltioita edistämään DESERTEC- ja TRANSGREEN-aloitteita osana Välimeren aurinkoenergiasuunnitelmaa, jotta voidaan parantaa toimitusvarmuutta ja edistää kyseisten maiden kehitystä tukemalla aurinkovoimaloita ja muuta uusiutuvaan energiaan liittyvää teknologiaa Pohjois-Afrikassa ja sen liittämistä Euroopan verkkoon, jos tämä osoittautuu taloudellisesti kannattavaksi eikä vaaranna EU:n päästökauppajärjestelmää; katsoo, että uusiutuvan energian tuontia kolmansista maista koskevassa direktiivissä tarkoitettuja yhteistyövälineitä olisi käytettävä kattavasti;
68. muistuttaa, että jäsenvaltiot päättävät omasta energiayhdistelmästä, minkä tavoitteena on vähentää hiilidioksidipäästöjä ja riippuvuutta polttoaineista, jotka ovat alltiita hinnanmuutoksille; huomauttaa, että jäsenvaltioiden ja komission olisi varmistettava, että sekä unionissa että sen ulkopuolella uusissa ja nykyisissä ydinvoimaloissa noudatetaan tiukimpia mahdollisia turvallisuusnormeja;
69. katsoo, että ydinfuusiota olisi edelleen tutkittava tulevaisuuden energialähteenä talousarvioperiaatteita noudattaen;

70. katsoo, että jäsenvaltioissa, jotka ovat ottaneet ydinenergian yhdeksi energialähteekseen, olisi hyödyllistä laatia uusien ydinvoimaloiden lupamenettelyä ja suunnittelun hyväksymistä koskevat EU:n vähimmäisnormit, jotta voidaan varmistaa teknologian turvallisuuden mahdollisimman korkea taso; katsoo, että uusien voimaloiden rakennushankkeissa olisi aina käytettävä parasta käytettävissä olevaa teknologiaa; vaatii myös uusia EU:n toimia, joilla kannustetaan radioaktiivisen jätteen kestävän käsittelyn normien käyttöönottoa;
71. rohkaisee ja tukee nesteytetyn maakaasun terminaalien ja yhteenliitännöiden rakentamista erityisesti maissa, joihin katkokset kaasuntoimituksissa vaikuttavat kaikkein eniten, kunhan tällä ei aiheuteta kilpailun vääristymistä; painottaa, että on tärkeää lisätä entisestään nesteytetyn maakaasun eurooppalaista kuljetuskalustoa, sillä näin parannetaan EU:n energiavarmuutta; pitää tässä yhteydessä myönteisenä komission ehdotusta lisätä energia-alan yhteistyötä Persianlahden ja Lähi-idän maiden kanssa;
72. ottaa huomioon, että joillakin Euroopan maaseutualueilla on energiahuoltoon liittyviä erityistarpeita, ja kehottaa jäsenvaltioita ottamaan nämä tarpeet huomioon muun muassa poistamalla esteet, myös verotukselliset esteet, paikalliselta energiantuotannolta, kuten sähkön ja lämmön mikroyhteistuotannolta;
73. huomauttaa, että kivihiilen kulutuksen rajoittamiseen EU:n jäsenvaltioissa tähtäävä strategia ei saa johtaa kaasun tuontimonopolin lujittamiseen; toteaa, että kivihiilen kulutuksen rajoittamiselle energia-alalla on asetettava ehdoksi jäsenvaltioiden kaasuntoimitusten todellinen monipuolistaminen, jotta vältetään raaka-ainemonopolien pönkittäminen;

Energia-alan tutkimuksen ja kehittämisen sekä innovoinnin edistäminen

74. kehottaa seuraamaan tarkoin SET-suunnitelmaa ja panemaan sen täytäntöön sekä yksilöimään tekijät, jotka haittaavat yksityisten ja julkisten investointien käyttöönottoa; iloitsee viimeaikaisesta edistymisestä neljän ensimmäisen eurooppalaisen teollisuusaloitteen ja yhteisten tutkimusaloitteiden käynnistämisessä; kehottaa käynnistämään nämä aloitteet mahdollisimman pian ja kehottaa neuvostoa vapauttamaan tarvittavat varat; kehottaa komissiota antamaan sidosryhmille avoimesti tietoa SET-suunnitelman piiriin kuuluvien aloitteiden rahoitusmahdollisuuksista;
75. iloitsee yhteisiä teknologia-aloitteita perustamalla saavutetusta edistyksestä; kehottaa komissiota ehdottamaan SET-suunnitelman osana uusia eurooppalaisia teollisuusaloitteita, jotta saadaan hyödynnettyä muiden uusiutuvia luonnonvaroja hyödyntävien teknisten ratkaisujen, kuten geotermisen energian ja termisen aurinkoenergian, vesivoiman ja valtamerienergian, suuri potentiaali, sekä ottamaan mukaan olemassa olevan uusiutuviin energialähteisiin pohjaavan lämmitys- ja ilmastointialan teknologiayhteisön; korostaa tarvetta osoittaa EU:n talousarviosta varoja näiden aloitteiden rahoittamiseen;
76. tukee kustannustehokkaiden uusien teknologioiden kehittämistä ennakoitua, kysynnän hallintaa, sähkönsiirtoa ja sähkön varastointia varten (myös vetykennojen ja muiden polttokennojen käyttöä varten), minkä avulla voitaisiin lisätä kokonaiskysyntää ja

sellaisen järjestelmän joustavuutta, joka perustuu pääosin uusiutuviin energialähteisiin ja sähköajoneuvoihin;

77. painottaa pätevien ammattityöntekijöiden tarvetta sähkö- ja kaasualalla; kehottaa siksi komissiota pohtimaan asianomaisten työmarkkinaosapuolten kanssa, miten ratkaista tämä ongelma ja kannustaa ammatilliseen koulutukseen;
78. korostaa, että Euroopan olisi oltava huipulla energiaan liittyvän internet-tekniikan ja tieto- ja viestintätekniikan vähähiilisten sovellusten kehittämisessä; katsoo, että samalla kun tehostetaan innovointitukea, on kevennettävä myös hakijoiden byrokraattista taakkaa; pyytää komissiota poistamaan byrokraattian uudistamalla puiteohjelmamenettelyt;
79. kehottaa komissiota edistämään ja tukemaan EU:ssa toteutettavia ympäristöä säästäviä pilottihankkeita epätavallisten kotimaisten energialähteiden hyödyntämiseksi; kehottaa komissiota avustamaan jäsenvaltioita geologisissa kartoituksissa unionissa saatavilla olevien liuskekaasuvarojen määrittämiseksi ja analysoimaan ja arvioimaan kotimaisen liuskekaasun taloudellisen ja ekologisen kannattavuuden; pyytää sisällyttämään tämän tiedon kaikkiin unionin tuleviin pitkän aikavälin strategioihin;
80. toteaa, että tietyt maat, muun muassa Kiina, ovat asettaneet uusiutuvaa energiaa hyödyntävän vientiin keskittyvän kotimaisen teollisuuden kehittämisen strategiseen asemaan ja tukevat paikallisia yhtiöitä varmistamalla niille halvan pääoman ja infrastruktuurien helpon saannin; kehottaa komissiota vahvistamaan toimintapuitteet, joilla lisätään Euroopan uusiutuvan energian toimialan investointiympäristön kilpailukykyä ja houkuttavuutta;
81. katsoo, että siirtymävaiheessa, joka johtaa kestävän talouden luomiseen vuoteen 2050 mennessä, tavanomaiset ja epätavalliset maakaasun lähteet ovat tarpeellinen energialähde ja nopea ja kustannustehokas tapa vähentää päästöjä; katsoo, että tutkimus- ja kehitysvarat olisi kohdennettava siihen, että nämä kaasut muunnetaan puhtaammiksi;
82. tukee jäsenvaltioiden ja komission välistä tehostettua yhteistyötä varmistettaessa tarvittavat kannustimet kestäviä biomassan markkinoiden kehittämistä varten siten, että otetaan huomioon biologinen monimuotoisuus ja elintarviketuotantoon liittyvät kysymykset;
83. katsoo, että energiateknologian innovaatioita koskevan tutkimuksen ja kehittämisen, jossa olisi keskityttävä erityisesti uuteen, puhtaaseen ja tehokkaaseen energiateknologiaan, tulisi olla ensisijainen painopiste uudessa kahdeksannessa tutkimuksen ja kehittämisen puiteohjelmassa; vaatii jäsenvaltioita ja komissiota asettamaan tämän toiminnanalan etusijalle seuraavassa talousarviossa ja monivuotisessa rahoituskehityksessä; painottaa, että varojen kohdentamisessa olisi otettava huomioon jäsenvaltioiden erilaiset edellytykset tutkimus- ja kehitystyöhön;
84. kehottaa komissiota sisällyttämään kestävän liikenteen energiastrategiaan siten, että käytetään kaikkien tekniikoiden koko potentiaali, myös asianmukaisen sääntelykehityksen ja vihreitä ajoneuvoja koskevan toimintasuunnitelman avulla, tukemalla teknologian tutkimusta ja kehitystä, poistamalla esteet uuden (polttoaineita koskevan) teknologian käyttöönotolta, laatimalla yhteiset normit (esimerkiksi rautatieliikennettä ja sähköautoja

varten), fossiilisia polttoaineita käyttäviä moottoreita koskevien kunnianhimoisten normien avulla, perustamalla "vihreitä liikennekäytäviä" Eurooppaan sekä ottamalla mukaan liikennemuodot; katsoo, että sähköautoihin on kiinnitettävä erityishuomiota sen varmistamiseksi, että niitä voidaan ajaa ja ladata helposti koko Euroopassa ja että niiden käytön lisääntymiseen liittyy älykkäiden sähköverkkojen ja varastointijärjestelmien kehitys, uusiutuvan energian tuotannon korkea taso ja sähkön ja lämmön yhteistuotannon käyttö;

85. muistuttaa, että energia-alan tutkimuksen avulla olisi vähennettävä kasvihuonekaasupäästöjä sekä parannettava toimitusvarmuutta ja Euroopan teollisuuden kilpailukykyä; katsoo tässä yhteydessä, että on erittäin tärkeää pyrkiä standardointiin EU:n strategisten kumppanien kanssa (esimerkiksi Kiina, Japani, Intia, Venäjä ja Yhdysvallat) uusien vähähiilisten energiateknologioiden kuten sähköautojen osalta, jotta varmistetaan, että eurooppalaisilla innovaatioilla voidaan käydä esteettä kauppaa kansainvälisillä markkinoilla; kannustaa lisäksi EU:ta ja sen kansainvälisiä kauppakumppaneita laatimaan tehokkaan ja oikeudenmukaisen teknologian siirron varmistamiseksi aloitteita, joilla aloitetaan kaupankäynti kestäväällä teknologialla ja joissa pitkän aikavälin tavoitteena on kyseisen teknologian kaupan täydellinen tullittomuus;
86. katsoo, että energiankulutusta saataisiin laskettua tehokkaasti tutkimalla perinteisten raaka-aineiden korvaavia aineita ja rakennusmateriaaleja, joiden tuotanto kuluttaa vähemmän energiaa;

Kuluttajien ja kansalaisten edun asettaminen EU:n energiapolitiikan keskiöön

87. korostaa älykkäiden sähkömittareiden merkitystä, koska niiden avulla kuluttajat voivat paremmin seurata kulutustaan aikoina, jolloin sähkö on kallista, ja parantaa kotiansa energiatehokkuutta; katsoo, että älykkäät mittausjärjestelmät ja energiahankkeet yleisesti vaativat tiedotuskampanjoita ja energiatehokkuutta koskevaa valistusta, joilla niiden hyödyt selitetään kuluttajille; korostaa, että yleisölle tiedottaminen älykkäiden mittausjärjestelmien hyödyistä on olennaisen tärkeää niiden menestyksen kannalta; huomauttaa, että parlamentti on kehottanut ottamaan tavoitteeksi, että 50 prosenttiin kotitalouksista asennetaan älykkäitä sähkömittareita vuoteen 2015 mennessä ja jäsenvaltioille asetetaan velvollisuus taata, että 80 prosentilla kuluttajista on älykkäät mittausjärjestelmät vuoteen 2020 mennessä¹;
88. katsoo, että tiedostavat asiakkaat ja kansalaiset voivat tietoisilla päätöksillään vaikuttaa markkinoihin; pitää tämän vuoksi myönteisinä Euroopan ydinenergiafoorumien (ENEF) kaltaisia aloitteita, joilla suuri joukko sidosryhmiä voi käydä keskustelua;
89. katsoo, että rakennusten lämpöominaisuuksien parantaminen sekä kaupunki- ja teollisuusjätteen kierrätys ja hyödyntäminen materiaalina ja energiana voi tuottaa kuluttajille huomattavia etuja;

---

¹ Valiokunta-aloitteinen mietintö 25. maaliskuuta 2010 Euroopan uudesta digitaalisesta asialistasta: 2015eu (2009/2225(INI)) ja valiokunta-aloitteinen mietintö 14. huhtikuuta 2010 tieto- ja viestintätekniikan hyödyntämisestä siirtymisessä energiatehokkaaseen ja vähähiiliseen talouteen (2009/2228(INI)).

90. kannattaa aloitteita, joilla helpotetaan henkilöresurssien pehmeää mukautusta uusiin tarpeisiin, jotka liittyvät vähähiilisiin energialähteisiin siirtymiseen;
91. pyytää komissiota seuraamaan ja raportoimaan Euroopan parlamentille kolmannen sisämarkkinapaketin täytäntöönpanosta, kun on kyse kansallisista toimista energiaköyhyyden estämiseksi, ja muistuttaa jäsenvaltioita niiden nykyisen lainsäädännön mukaisista velvollisuuksista;
92. kannustaa vahvistamaan mahdollisimmat tiukat turvallisuusnormit kaikille energialähteille muun muassa jatkamalla jäsenvaltioiden keskinäisiä yhteistyöohjelmia kansalaisten varautuneisuuden hälventämiseksi ja myönteisen suhtautumisen lisäämiseksi; kehottaa samalla lisäämään yleisön tietoisuutta asianmukaisen sähkön saannin varmistamisen sekä uuden sähköntuotannon ja siirtoinfrastruktuurin tarpeesta; kannattaa kampanjoita, joilla lisätään kuluttajien tietoisuutta energian säästämismahdollisuuksista jokapäiväisessä elämässä ja olemassa olevista mekanismeista, kuten energianeuvontapalveluista, jotta saadaan aikaan muutoksia ihmisten käyttäytymisessä;
93. panee merkille, että vuosittain sähköntoimittajaa vaihtavien kuluttajien määrä vaihtelee nollassa 20 prosenttiin jäsenvaltioiden välillä; korostaa, että markkinoilla olevia tarjouksia on vaikea vertailla ja saatavilla olevan tiedon puute estää toimittajan vaihtamisen ja todellisen kilpailun vähittäismarkkinoilla; muistuttaa, että kolmannessa energiapaketissa kansalliset sääntelyviranomaiset veloitetaan varmistamaan, että direktiiveissä vahvistetut kuluttajansuojatoimet ovat tehokkaita ja pannaan täytäntöön;
94. muistuttaa energiateollisuutta sen kolmanteen energiapakettiin sisältyvästä velvoitteesta ottaa käyttöön selkeät ja ymmärrettävät energialaskut; katsoo, että komission ylläpitämän kansalaisten energiafoorummin laskumallit sisältävät kussakin energialaskussa vaadittavat vähimmäistiedot ja niitä olisi käytettävä avointen energialaskujen perustana koko unionissa;
95. toistaa, että uuden energiapolitiikan on tuettava pitkän aikavälin tavoitetta vähentää EU:n kasvihuonekaasupäästöjä;
96. kannustaa tässä yhteydessä komissiota laatimaan analyyskejä, joissa tähdätään pitkän aikavälin toimiin muun muassa tarjonnan ja kysynnän suhteen sekä tarkastellaan toimitusten katkeamisesta aiheutuvia todellisia riskejä ja kustannuksia verrattuna varastointikapasiteettiin, monien eri toimittajien käyttämiseen ja tästä aiheutuviin kustannuksiin; katsoo, että analyysseissä olisi myös tarkasteltava pitkän aikavälin strategista ja energiapoliittista kehitystä EU:ssa ja eritoten sitä, miten EU voi välttää toimitusten katkeamisen;
97. toteaa Cancunin ilmastokokouksen alla, että EU:n olisi johdettava pyrkimyksiä päästä kattavaan, oikeudellisesti sitovaan ja kunnianhimoiseen sopimukseen ja osoitettava, että se kykenee yksimielisyyteen ja vahvistamaan johtoasemansa; kannustaa tässä yhteydessä komissiota ja jäsenvaltioita pohtimaan uudelleen aiempaa ehdotustaan osana kansainvälistä hiilidioksidipäästöjen vähennystavoitteita koskevaa sopimusta, jotta pitkän aikavälin tavoitteet olisi helpompi saavuttaa kustannustehokkaammin;

98. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauseelman neuvostolle, komissiolle sekä jäsenvaltioiden hallituksille.

PERUSTELUT

Euroopan unionin energiatilannetta kohtaavat monet haasteet. Eurooppa joutuu ponnistelemaan pyrkiessään kohti omavaraista energiatulevaisuutta. EU on yhä riippuvaisempi ulkomaisesta tuontienergiasta. Käytössämme on energiajärjestelmä, joka edellyttää suuria investointeja, vaikka Eurooppa kärsii edelleen talouskriisin seurauksista. Emme ole myöskään kyenneet panemaan täytäntöön omaa energialainsäädäntöämme.

Lissabonin sopimus oli ensimmäinen vaihe ratkaisujen etsimisessä näihin ongelmiin. Se tarjoaa unionille joukon selkeitä tavoitteita: toimivat energia-alan yhtenäismarkkinat, toimitusvarmuus, energiatehokkuus ja energiaverkkojen ja uusiutuvien energialähteiden kehittäminen. Unionilla on nyt myös vahva oikeudellinen kehys ja oikeusperusta (194 artikla), joiden pohjalta se voi toimia energiapolitiikkaa laatiessaan.

SEUT-sopimuksen myötä unionissa käynnistyy uusi aikakausi. On tullut aika mukauttaa tavoitteitamme ja strategioitamme, jotta sopimus voidaan panna täysimääräisesti täytäntöön. Sen vuoksi Euroopan parlamentin esittelijä katsoo, että tarvitaan strategista ohjausta ja uusi energiastrategia 194 artiklan ja ilmastopaketissa asettamiemme 20-20-20-tavoitteiden saavuttamiseksi. EU:n toimia voidaan tehostaa useilla osa-alueilla. Yksi niistä on kohdentaa EU:n talousarvion varoja tehokkaammin EU:n energia- ja ilmastopolitiikkoihin. Toinen on määrittää kustannustehokkaampia tapoja tukea Euroopan laajuisten energiaverkkojen kehittämistä ja uudenaikaistamista edelleen sekä vähähiilisten energiajärjestelmien kehittämistä. On olennaisen tärkeää luoda lisää EU:n energiapolitiikan sisäisten ja ulkoisten ulottuvuuksien välistä synergiaa. Euroopan parlamentin esittelijä katsoo, että uusia EU:n tason energiapolitiittisia toimia varten on selkeästi havaittavissa poliittista tahtoa.

Euroopan parlamentin esittelijä on täysin komission kanssa samaa mieltä siitä, että EU:n nykyisen energialainsäädännön täytäntöönpano on tällä hetkellä yleisesti huonoa jopa verrattuna aiempaan lainsäädäntöön, kuten vuonna 2003 hyväksytyyn toiseen energian sisämarkkinapakettiin. Komissio toimii myös aivan oikein painottaessaan voimakkaasti vuoden 2007 jälkeen sovittuja täytäntöönpanotoimia. Se on myös oikeassa varoittaessaan, että vaikka lisätoimia tarvitaan, tällaiset toimet eivät ole uskottavia tai tehokkaita, jos nykyistä lainsäädäntöä ja ohjelmia ei panna asianmukaisesti täytäntöön.

Strategiset päämäärät: Uusissa energia-alan toimissa olisi säilytettävä EU:n nykyiset kolme tärkeintä energiatavoitetta:

1. Ensimmäinen tavoite on siirtyä kohti vähähiilistä energiajärjestelmää (komission ensimmäisen strategisen energiakatsauksen ja ilmastopaketin aiheena).
2. Toinen tavoite on varmistaa energian toimitusvarmuus kaikille (komission toisen strategisen energiakatsauksen aiheena vuonna 2008) siirtyessämme kohti vähähiilistä energiajärjestelmää ja taloutta.
3. Kolmas tavoite on varmistaa, että kahden ensimmäisen päämäärän myötä vahvistetaan myös EU:n kilpailukykyä ja toimitetaan energiaa kaikille kuluttajille kohtuuhintaan.

Ensimmäinen päämäärä koskee päästövähennystavoitteita ja siinä on asetettu erityistavoitteet uusiutuvan energian ja biopolttoaineiden osuudelle toimitetun energian valikoimasta. On kuitenkin vaikeaa ja epätoivottavaa asettaa yhtä täsmälliset tavoitteet energiavalikoiman

muille osa-alueille (öljy, hiili, kaasu, ydinvoima). Se on vaikeaa sen vuoksi, että näiden energialähteiden hinnat vaihtelevat maailman hyödykemarkkinoiden mukaan, joten niiden käyttökin vaihtelee. Epätoivottavaa se on siksi, että fossiilisten polttoaineiden osuus tulisi määrittää uusiutuvan energian osuuden mukaan; sitä ei tulisi eikä voidakaan määrittää ennakolta. On kohtuullista asettaa tavoite uusiutuvien energialähteiden osuutta varten (riippumatta käytettävän uusiutuvan energian tyypistä) energian kokonaisvalikoimasta, jotta voidaan tasapainottaa kasvavaa riippuvuutta fossiilisista polttoaineista ja saavuttaa hiilidioksidipäästöjen vähennystavoitteet. Yleisesti ottaen energiavalikoima on kuitenkin jätettävä markkinatoimijoiden ja yritysten päätettäväksi, koska niiden on tehtävä omat laskelmansa EU:n määrittämien selkeiden toimintalinjojen, kannustimien ja seuraamusten pohjalta.

Pitkällä aikavälillä ensimmäinen tavoite – pyrkiminen vähähiiliseen talouteen – edistää toista tavoitetta eli energian toimitusvarmuutta vähentämällä tuontiöljyn ja -kaasun kysyntää Euroopassa. Samalla on kiinnitettävä huomiota EU:n kilpailukykyyn ja energian kohtuuhintaisuuteen EU:n teollisuudelle ja yksityisille kuluttajille.

EU:n talousarviomäärärahat: EU:n nykyisen energiapolitiikan suuria puutteita on kyvyttömyys ohjata EU:n varoja alalle, joka on edelleen, lamasta huolimatta, EU:n hallitusten ja kansalaisten tärkeimpiä prioriteetteja. Kuten komissio toteaa, EU:n energijärjestelmissä on investoitava miljardeja euroja energiaverkkoihin, tuotanto- ja kuljetuskapasiteettiin ja puhtaisiin teknologioihin. Tämä on asetettava etusijalle tulevassa energiastrategiassa.

Esittelijä katsoo, että EU:ssa on nyt löydettävä riittävästi tahtoa panna täytäntöön ilmoitetut poliittiset tavoitteet, mukaan lukien sen 20-20-20-tavoitteet, sekä Lissabonin sopimuksen energian toimitusvarmuutta koskevat artikkelit. Uudessa energiastrategiassa tulisi tukea lisämäärärahojen osoittamista EU:n talousarviosta energia- ja ilmastopolitiikkaan vuoden 2013 jälkeisistä rahoitusnäkymistä alkaen.

Perinteisesti EU:n panos energiapolitiikkaan on ollut luonteeltaan pikemminkin sääntelevää kuin taloudellista (lukuun ottamatta tutkimuksen ja kehityksen rahoitusta). EU:n sääntelyssä on keskitytty energiaverkkoihin ja -tuotteisiin. EU:n energian sisämarkkinoita koskevat kolme perättäistä sääntelypakettia ovat kaikki tähänneet syrjinnän poistamiseen sähköverkkojen ja kaasuputkistojen osalta ja siirtoverkonhaltijoiden muuttamiseen koko Euroopan laajuisiksi energiankantajiksi. Teorian on ollut, että jos siirtoverkonhaltijoille tarjotaan oikeanlaisia kannustimia, ne ja niiden käyttäjät rahoittaisivat tarvittavan verkkoinfrastruktuurin kokonaisuudessaan. On kuitenkin melko selvää, että tämä ei tapahdu riittävän nopeasti, jotta uusiutuvaa energiaa varten tarvittavia uusia verkkoyhteyksiä voitaisiin tarjota syrjäisille alueille tai älyverkkojen avulla saataisiin lisää tuottajien ja asiakkaiden välistä vuorovaikutusta ja energiankysyntää voitaisiin hallita paremmin. Komissio varoittaa, että markkinat eivät yksinään voi huolehtia kaikista investoinneista infrastruktuuriin erityisesti silloin, kun joidenkin verkkojen rajatylittävä luonne hankaloittaa kustannusten jakamista jäsenvaltioiden välillä.

Esittelijä katsoo, että komission tulisi osallistua infrastruktuuri-investointeihin. Sen on kehitettävä strategista koko EU:n laajuisista infrastruktuuria, jolla edistetään EU:n ja alueellisten energiemarkkinoiden yhdentymistä ja niiden uusiutuvien energialähteiden vastaanottokykyä. Koko EU:n talousarviokaan ei kuitenkaan riitä EU:n

energiainvestointitarpeiden kattamiseen. Osoittamalla kohtuulliset määrärahat EU:n talousarviosta energiaan ja ilmastopolitiikkaan voitaisiin kuitenkin

- mukauttaa EU:n talousarvion painopisteitä sen ensisijaisiin poliittisiin tavoitteisiin
- auttaa Keski- ja Itä-Euroopan uudempia jäsenvaltioita, joilla on runsaasti potentiaalia päästövähennyksiin ja uusiutuvan energian tuotantoon
- tarjota tarvittaessa kannustimia, kun markkinamekanismien avulla ei kyetä saavuttamaan EU:n energiavoititteita.

EU:n talousarvio on suhteellisen pieni, joten Euroopan parlamentin esittelijä katsoo, että EU:n on etsittävä tapoja hyödyntää talousarviota siten, että voidaan saavuttaa suurempia vipuvaikutuksia. Yksi tapa voisi olla hyödyntää EU:n talousarviota lainojen takaamiseen, mikä rohkaisisi yksityisiin ja yksityisen ja julkisen sektorin kumppanuuteen perustuviin investointeihin, kuten on toimittu Euroopan talouden elvytyssuunnitelman energiavarojen osalta. Tällaiset julkisten pankkien riskinjakojärjestelyt ja lainajärjestelmät voisivat toimia välineenä tuettaessa investointeja energiainfrastruktuuriin ja niillä voitaisiin yhä useammin korvata perinteiset lainat innovatiivisella tavalla.

Uusiutuvien energialähteiden tukeminen aiempaa kustannustehokkaammin: Osa kansallisista tukijärjestelmistä on huomattavasti suurempi kuin EU:n ponnistelut yhteensä. Yksi tapa tukea uusiutuvaa energiaa tehokkaammin olisi sitoa nämä suuremmat kansalliset varat yleiseurooppalaiseen järjestelmään. Tätä tarkoitusta varten uudessa energiastategiassa olisi harkittava paluuta komission alkuperäiseen ehdotukseen uusiutuvan energian kaupan yleiseurooppalaiseen järjestelmään tai alkuperätakuisiin. Näin saataisiin mittakaavaetua koko Euroopassa ja lisää investointeja sinne, missä ne tarjoaisivat parhaan tuoton. Keskipitkällä aikavälillä EU voisi myös pyrkiä luomaan alueellisia uusiutuvan energian markkinoita välivaiheena kohti yleiseurooppalaisia uusiutuvan energian markkinoita.

Energiatehokkuus: Monet sidosryhmät näkevät uuden energiastategian mahdollisuutena vahvistaa 20-20-20-suunnitelman ei-sitovaa tavoitetta: energiatehokkuuden parantaminen 20 prosentilla vuoteen 2020 mennessä. Esittelijä kuitenkin katsoo, että on vaikeaa panna täytäntöön oikeudellisesti sitovia energiatehokkuustavoitteita, mutta sen sijaan olisi painotettava kustannustehokkaita toimia, joilla voitaisiin hyödyntää paremmin EU:n vielä käyttämätöntä energiansäästöpotentiaalia. On hyvä, että komissio painostaa jäsenvaltioita tehostamaan vuonna 2008 laadittuja kansallisia energiatehokkuussuunnitelmiaan, joissa on komission mukaan vielä paljon parantamisen varaa.

Innovointi: EU:n on selkeästi ryhdyttävä lisätoimiin, jotta sen 27 jäsenvaltiota toimivat yhteistyössä ja hyödyntävät mahdollisimman hyvin tutkimus- ja kehittämistoimiaan. EU voi tehdä tämän kolmella eri tavalla: kokoamalla ja koordinoimalla tutkimustoimintaa (kuten se on tehnyt energiateollisuuden aloitteiden osalta), määrittämällä uusia tekniikoita koskevia teknisiä ja oikeudellisia normeja (kuten se on tehnyt hiilidioksidin talteenoton ja varastoinnin osalta) tai rahoituksen kautta (kuten se on tehnyt tutkimuksen puiteohjelmien osalta). Strategisessa energiateknologiasuunnitelmassaan (SET) komissio kuitenkin toteaa, että julkisia ja yksityisiä investointeja vähähiilisen teknologian tarpeisiin on lisättävä kolmesta miljardista eurosta kahdeksaan miljardiin euroon vuoteen 2020 mennessä. Euroopan parlamentin esittelijä katsoo, että on löydettävä uusi tapa kannustaa yksityisiin investointeihin

SET-suunnitelmaan ja samalla tutkimuksen kahdeksannessa puiteohjelmassa on keskityttävä enemmän energiaan.

Energia-alan ulkosuhteet: Komission asiakirjassa luetellaan EU:n ja kansainvälisten organisaatioiden väliset lukuisat energiavuoropuhelut, kansainväliset kumppanuudet ja toimittajat. Erittäin tärkeän energiaturvallisuuden näkökulmasta tärkeimmät ulkosuhteiden aloitteet ovat kuitenkin ne, joissa keskitytään

- EU:n energian sisämarkkinoita koskevien sääntöjen ulottamiseen naapurimaihin
- energiantuonnin lähteiden ja reittien monipuolistamiseen.

Esittelijä katsoo, että ensiksi mainittu aloite on toteutettava laajentamalla energiayhteisöä ja toimimalla tiiviissä yhteistyössä Venäjän kanssa energiaperuskirjaa käsittelevässä konferenssissa ja osana Venäjän kanssa tehtävän uuden kumppanuus- ja yhteistyösopimuksen neuvotteluja. Moldovaa voidaan onnitella ratifiointiprosessin loppuun saattamisesta ja sen kaasulainsäädännön mukauttamisesta EU:n säännöstöön sekä liittymisestä energiayhteisöön toukokuussa 2010. Ukrainalla, joka liittyi energiayhteisöön ehdollisesti joulukuussa 2009 ja jonka on vielä varmistettava, että sen kaasulainsäädäntö on EU:n säännösten mukaista, on yhä edessään sama tehtävä.

Toista aloitetta olisi tuettava rakentamalla uusia nesteytetyn maakaasun terminaaleja, joiden avulla kaasua voidaan tuoda Eurooppaan kaikkialta maailmasta. Nesteytetyn maakaasun terminaalien avulla voidaan lisätä kaasuntuonnin uusia lähteitä ja reittejä. Eteläisen käytävän rakentaminen Nabucco-kaasuputken kaltaisten hankkeiden avulla voidaan niin ikään tarjota Euroopalle kaasuntuonnin uusia lähteitä ja reittejä. Esittelijä onnittelee komissiota siitä, että se pyrkii pohtimaan luovalla tavalla mahdollisia mekanismeja, joiden avulla voidaan hyödyntää EU:n ostovoimaa, ja tutkimaan uusia välineitä, kuten Kaspianmeren kehitysyhtiötä, keinona koota yhteen Euroopan energiankysyntää siten, että Keski-Aasian kaasuntuottajia houkuteltaisiin myymään kaasua Eurooppaan.

Nabuccoa lukuun ottamatta esittelijä katsoo, että rahoitus, jolla lisätään Euroopan sietokykyä ulkoisia energia-alan kriisejä vastaan, kannattaa yleensä ohjata Eurooppaan eikä sen ulkopuolelle. Tämä sen vuoksi, että uudet rajatylittävät kaasuverkkojen yhteenliittymät ja varastointi EU:ssa ovat kestävä lisäys Euroopan energiainfrastruktuuriin, ja ne ovat käytännön esimerkki jäsenvaltioiden välisestä energia-alan yhteisvastuusta. Parhaillaan käynnissä oleva kaasun toimitusvarmuutta koskevan asetuksen tarkistaminen edesauttaa tätä kehitystä. On kuitenkin jatkettava työtä yhdentyneempien kaasumarkkinoiden luomiseksi uuden energiastrategian kattamalla ajanjaksolla. Euroopan parlamentin esittelijä toivoo sen vuoksi, että komissio pyrkii löytämään synergiaa energiaan liittyvien sisäisten ja ulkoisten näkökohtien välillä.

29.9.2010

KANSAINVÄLISEN KAUPAN VALIOKUNNAN LAUSUNTO

teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnalle

asiakirjasta "Kohti uutta Euroopan energiastrategiaa kaudelle 2011–2020"
(2010/2108(INI))

Valmistelija: Jan Zahradil

EHDOTUKSET

Kansainvälisen kaupan valiokunta pyytää asiasta vastaavaa teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokuntaa sisällyttämään seuraavat ehdotukset päätöslauselmaesitykseen, jonka se myöhemmin hyväksyy:

1. kehottaa komissiota kehittämään energian sisämarkkinoita komission, Euroopan parlamentin ja jäsenvaltioiden yhteisen kannan pohjalta siten, että samalla kunnioitetaan jäsenvaltioiden oikeutta valita oma energian kokonaisvalikoimansa perustuen EU:n tavoitteiden mukaisesti kestävyteen, kilpailukykyyn, energiatehokkuuteen ja ilmastonsuojeluun uusiutuvien energialähteiden käytön avulla sekä ennen kaikkea toimitusvarmuuteen naapurimaiden kanssa tehtävän tehostetun yhteistyön avulla;
2. kannustaa EU:n jäsenvaltioita osoittamaan yhteisvastuullisuutta kohdattaessa 2000-luvun energiahaasteita ja siten antamaan lisäpontta SEUT-sopimuksen 194 artiklaan perustuville unionin toimille;
3. korostaa tarvetta kehittää EU:n energiastrategian ja EU:n ja strategisten energiantoimittajien välisten ulkosuhteiden välisiä synergiaetuja, jotta tulevaisuudessa kauppasopimuksissa painotetaan enemmän energian toimitusvarmuutta ja energiatehokkuutta ja taataan näin raaka-aineiden pitkän aikavälin toimitukset EU:lle sekä kehitysmahdollisuudet molempien osapuolten eduksi;
4. katsoo, että energiatehokkuutta on edistettävä kansainvälisesti ja se on asetettava maailmanlaajuisesti painopistealueeksi; katsoo, että se on näin ollen sisällytettävä EU:n tulevaan energiapoliittiseen strategiaan sekä kehitysyhteistyötä ja kansainvälistä kauppaa koskevaan politiikkaan;

5. kehottaa komissiota tukemaan aurinkovoima-, tuulivoima- ja bioenergiaprojekteja EU:n ulkopuolisissa valtioissa; katsoo, että hajautettu energiantuotanto lisää energian toimitusvarmuutta; katsoo myös, että olisi luotava yhteydet alueiden välisiin energiaverkkoihin; katsoo, että olisi kehitettävä DESERTECin kaltaisia projekteja ja ne olisi muotoiltava siten, että niissä otetaan huomioon sekä EU:n jäsenvaltioiden että EU:n ulkopuolisten valtioiden edut;
6. kehottaa komissiota tehostamaan kauppasopimusten avulla turvallisuutta ja energiatehokkuutta koskevien EU:n vaatimusten täyttämistä tuonti- ja vientienergian tuotannon, toimittamisen, siirron, varastoinnin ja jalostamisen yhteydessä, ja tekemään WTO:n puitteissa aloitteen, joka koskee turvallisten ja uusiutuvien energianlähteiden ja uuden innovatiivisen energiateknologian avointa ja reilua kauppaa edistävien maailmanlaajusten normien käyttöönottoa;
7. katsoo, että energianlähteiden, energian toimitusreittien ja infrastruktuurin monipuolistaminen sekä öljy- ja kaasuverkkojen ja älyverkkojen yhteenliitettävyys ovat EU:hun ja kolmansiin maihin suuntautuvien energiatoimitusten pitkän aikavälin turvallisuuden ja kestävyyskeskeisiä tekijöitä; muistuttaa, että mainitut tavoitteet tukevat merkittäväällä tavalla uuden energiateknologian kehittämistä ja työpaikkojen luomista Euroopan unionissa samoin kuin kolmansissa maissa;
8. korostaa, että EU:n on käytettävä hyväkseen EU:ssa toimivien yritysten ja EU:n julkisten palvelujen innovaatiopotentiaalia uusiutuvan energian ja uusiutuvan teknologian aloilla, energiatehokkusteknologia ja pitkälle kehittynyt tieto- ja viestintäteknologia mukaan luettuina siten, että kauppasopimuksilla edistetään asteittaista siirtymistä vähähiiliseen talouteen, mikä edistää uusia mahdollisuuksia myydä EU:ssa valmistettuja mainitun alan tuotteita ja taitotietoa tai siirtää mahdollisuuksien mukaan tätä taitotietoa;
9. korostaa jälleen, että EU:n on lisättävä tutkimustaan ja pääomapanostuksia, kuten EU:n suoria investointeja energiainfrastruktuurin rakentamiseen ja uudenaikaistamiseen EU:ssa ja kehitysmaissa erityisesti julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksien ja yhteisyritysten avulla tai mahdollisuuksien mukaan julkisen sektorin eri toimijoiden välisten kumppanuuksien avulla, jotta kannustetaan teknologian siirtoon ja edistetään kehitysmaiden energianlähteiden yhdistelmien monipuolistamista;
10. kehottaa komissiota lisäämään markkinoiden avoimuutta kansainvälisessä energiakaupassa; korostaa, että markkinoiden manipulointi ja väärinkäytökset on estettävä kansainvälisten sääntöjen avulla;
11. panee tyytyväisenä merkille Ecuadorin hallituksen päätöksen luopua Amazonin sademetsässä sijaitsevan Yasunin öljykentän käytöstä ympäristön suojelemiseksi ja riippuvuuden vähentämiseksi fossiilisen energian viennistä, ja katsoo, että EU:n tulisi tukea näitä ja vastaavia pyrkimyksiä.

VALIOKUNNAN LOPULLISEN ÄÄNESTYKSEN TULOS

Hyväksytty (pvä)	29.9.2010
Lopullisen äänestyksen tulos	+: 23 -: 0 0: 1
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet jäsenet	William (The Earl of) Dartmouth, Laima Liucija Andrikienė, Kader Arif, Daniel Caspary, Christofer Fjellner, Metin Kazak, David Martin, Emilio Menéndez del Valle, Cristiana Muscardini, Niccolò Rinaldi, Tokia Saifi, Helmut Scholz, Peter Šťastný, Robert Sturdy, Gianluca Susta, Keith Taylor, Iuliu Winkler, Pablo Zalba Bidegain, Paweł Zalewski
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet varajäsenet	Pino Arlacchi, George Sabin Cutaş, Syed Kamall, Miloslav Ransdorf, Jarosław Leszek Wałęsa
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet sijaiset (187 art. 2 kohta)	Franziska Keller

VALIOKUNNAN LOPULLISEN ÄÄNESTYKSEN TULOS

Hyväksytty (pvä)	26.10.2010
Lopullisen äänestyksen tulos	+: 42 -: 3 0: 4
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet jäsenet	Jean-Pierre Audy, Ivo Belet, Bendt Bendtsen, Jan Březina, Maria Da Graça Carvalho, Giles Chichester, Pilar del Castillo Vera, Lena Ek, Ioan Enciu, Gaston Franco, Adam Gierek, Norbert Glante, Fiona Hall, Jacky Hénin, Edit Herczog, Romana Jordan Cizelj, Arturs Krišjānis Kariņš, Lena Kolarska-Bobińska, Philippe Lamberts, Bogdan Kazimierz Marcinkiewicz, Marisa Matias, Angelika Niebler, Jaroslav Paška, Anni Podimata, Miloslav Ransdorf, Herbert Reul, Teresa Riera Madurell, Jens Rohde, Paul Rübig, Amalia Sartori, Francisco Sosa Wagner, Konrad Szymański, Britta Thomsen, Patrizia Toia, Evžen Tošenovský, Claude Turmes, Niki Tzavela, Vladimir Urutchev, Adina-Ioana Vălean, Kathleen Van Brempt, Alejo Vidal-Quadras
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet varajäsenet	Antonio Cancian, Matthias Groote, Andrzej Grzyb, Yannick Jadot, Oriol Junqueras Vies, Silvana Koch-Mehrin, Bernd Lange, Mario Pirillo